



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 61. Jordanus, Legatus in Germania.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII.
A.C. 1152.

totum Ministerio Ecclesiæ debet, indignam, committat. Aitque inter cetera: *Mira res! satis superque hominum Episcopi ad manum habent, quibus animas credant, & cui committant suas facultatulas non inveniunt.* In Libro quinto de Consideratione S. Bernardus de illis rebus agit, quæ sunt supra nos, & Eugenio Papæ sublimis meditationis materiam de Angelis, de Essentia divina, de Mysteriis Trinitatis & Incarnationis præbet (*).

§. LXI.

Jordanus, Legatus in Germania.

Jordanus de Ursinis, Legatus in Germaniam ad Conradum Regem anno millesimo centesimo quinquagesimo primo

(*) Capite decimo tertio S. Doctor quærit: *Quid est Deus? & respondet: Est Longitudo, Latitudo, Sublimitas & Profundum . . . Longitudo, inquam, quid est autem Longitudo? est æternitas. Hæc tam longa, ut non habeat terminum, non magis loci, quam temporis. Deus etiam Latitudo est. Et quid est illa? Caritas, quæ nullis terminis angustatur in Deo, qui nihil odit eorum, quæ fecerit Quid item Deus? Sublimitas & Profundum . . . in Sublimi Potentiam, in Profundo Sapientiam considera . . . Res una, effectus multiplex, operationesque diversa.*

mo missus, indeque in Franciam & Nor-
manniam digressus, omnes provincias
non Evangelio sed Sacrilegio replens,
ubique horrenda reliquerat vestigia.
Hunc enim in modum de eo loquitur
S. Bernardus in epistola, ad Hugonem Car-
dinalem Episcopum Ostiensem data, in
qua præterea dicit: *Turpia fertur ubi-
que commisisse, spolia Ecclesiarum aspor-
tasse, formosulos pueros ad Ecclesiasticos
honores, ubi potuit, promovisse, ubi non
potuit, voluisse. Multi data pecunia vexam
redemerunt, ne ad eos veniret, & ab illis
dona extorsit per nuncios, ad quos ipse per-
venire non potuit. In scholis, in curiis,
in triviis, fabulam se ipsum fecit. Sæcu-
lares, Religiosi, omnes de eo male lo-
quuntur, pauperes, monachi & Clerici
de eo conqueruntur. Cuncti denique &
famam ejus & vitam exhorrent. Non sic
Dominus Joannes Paperonius, cujus laus
est in Ecclesia, ubique Ministerium suum
honorantis. Ceterum has literas Domino
Papæ prælege. Ipse viderit, quid de tali
homine decernendum sit; ego liberavi con-
scientiam meam. Dicam tamen, ea quæ
soleo præcipiti mente; Bonum erit Pon-
tifici, si & ipse purgaverit Curiam suam,
& sic animæ suæ consuluerit. Statueram
ista tacere, sed Venerabilis Prior Montis-
Dei ad scribendum me impulit. Scias
vero, minus me dixisse quam publice præ-*

Sæcul. XII.

A. C. 1152.

ep. 290.

Nonnulli
sunt qui
dicunt
quod
hic
est
ep. 290.

Sæcul. XII. *dicatur.* Mons - Dei est Monasterium
A.C. 1152. Cartusianorum, in Diœcesi Remensi
 positum.

§. LXII.

Archiepiscopatus in Hibernia.

Joan. Ha-
gulst. to. 2.
Conc.

p. 1130.

Wareus an-
tiq. lib. c. 16.

Joannes Paperonius Cardinalis Pres-
 byter, Tituli S. Laurentii, Legatus
 in Hiberniam ab Eugenio Papa anno mil-
 lesimo centesimo quinquagesimo primo
 missus, ad Regem Angliæ se contulit,
 qui ei proficiscenti datis literis securi-
 tatem præstare noluit, nisi jurejurando
 promitteret, se in hoc itinere nihil actu-
 rum, quod Regni sui juribus nocere pos-
 set. Paperonius indignatus ad Papam
 rediit, cujus curia Regis Angliæ responso
 haud modice offensa est. Anno sequente
 millesimo centesimo quinquagesimo se-
 cundo, Paperonius iterum trajecto mari
 Davidem Scotiæ Regem adiit, petens,
 ut sibi in Hiberniam navigare liceret.
 David Rex Legatum circa Festum S. Mi-
 chaelis honorifice exceptum in Hiber-
 niam dimisit, cum Christiano Episcopo
 Lismorensi, & ipso in eadem Insula Le-
 gati potestate instructo. Ibidem Con-
 cilium in Cœnobio Mellifontano, Ordini
 Cisterciensis celebrarunt, cui Epi-
 scopi, Abbates, Reges, Duces & Majores
 natu Hiberniæ interfuerunt, quo-
 rum consensu Archiepiscopatus consti-
 tuti